

1. lekcia v Máriinej škole:

Nech sa stane Tvoja vôľa – Mária, Božia matka

(Pavel Gyurász, 19. január 2014)

Poslal Boh anjela Gabriela do galilejského mesta, ktoré sa volá Nazaret, k panne zasnúbenej mužovi z rodu Dávidovho, menom Jozefovi. A meno panny bolo Mária.

Anjel prišiel k nej a povedal: Počneš a porodíš syna a dáš mu meno Ježiš. On bude veľký a bude sa volať synom Najvyššieho. Pán Boh mu dá trón jeho otca Dávida, naveky bude kralovať nad Jakubovým rodom a jeho kráľovstvu nebude konca.“ Mária povedala anjelovi: „Ako sa to stane, veď ja muža nepoznám?“ Anjel jej odpovedal: „Duch Svätý zostúpi na teba a moc Najvyššieho Ťa zatieni. A preto aj dieťa bude sa volať svätým, bude to Boží Syn. Aj Alžbeta, tvoja príbuzná, počala syna v starobe. Už je v šiestom mesiaci. A hovorili o nej, že je neplodná! Lebo Bohu nič nie je nemožné.“ Mária povedala: „Hľa, služobnica Pána, nech sa mi stane podľa tvojho slova.“

(Lk 1, 27.31-38)

Prvého januára naši biskupi vyhlásili rok Sedembolestnej Panny Márie. Panna Mária nie je iba matkou, ale aj prvou nasledovníčkou Krista. Bola prvá, ktorá ho mohla sledovať, počúvať. A preto sa od nej, z jej postojov môžeme veľa naučiť aj pre naše prežívanie viery. V tomto roku Vám budeme ponúkať zamyslenia podľa jednotlivých sviatkov Panny Márie a Svätého Písma, aby sme mohli viac pochopiť Máriin život a jej rozhodnutia. Takto môže byť Panna Mária vzorom pre náš kresťanský život.

1. januára sme slávili slávnosť Panny Márie Bohorodičky. Svätý Lukáš evanjelista píše o udalostiach narodenia Ježiša najpodrobnejšie. Sv. Ján a sv. Marek ich vôbec nespomínajú, sv. Matúš len okrajovo. Udalosť, ktorú sme dnes počuli, môžeme čítať iba u Lukáša. Je zaujímavé, že Lukáš nevenuje pozornosť Kristovmu priamemu narodeniu, o tom hovorí iba jeden verš: „*porodila svojho prvorodeného syna, zavinula ho do plienok a uložila do jasiel,*

lebo pre nich nebolo miesta v hostinci.“ (Lk 2, 7) Ale zvestovanie opisuje veľmi podrobne. Akoby nám chcel poukázať na to, že Máriino rozhodnutie stať sa božou matkou bolo veľmi dôležité. A ostané už hovorí o tom, ako bola verná svojmu rozhodnutiu.

Ale bolo to ľahké povedať „áno“ Bohu? Možno – na prvý pohľad – áno. Informácia, že sa stane matkou prisľúbeného Mesiáša, Máriu určite potešila. Veď to bola túžba každého Židovského dievčaťa. Dokonca Židovky, ktoré neveria, že Kristus bol prisľúbený Mesiáš, sa aj teraz modlia, aby sa stali matkou Mesiáša. Veď konečne sa splní Pánov prísľub o zachránení Izraela. Ale Boh mal iný plán. Odlišný od toho, ako si to človek predstavuje. Boh chcel, aby sa jeho syn počal z Ducha Svätého. Nie od muža. Také niečo ešte nebolo počuť. Tak ako my, aj židia dobre vedeli ako sa dieťa počne – z lásky muža a ženy. Tak, ako to Pán Boh zariadil pri stvorení sveta. Preto sa Mária pýta: *„Ako sa to stane, veď ja muža nepoznám?“* Táto otázka nie je výčitkou pre anjela, práve naopak. Mária vysvetľuje svoj stav, že je ešte pannou, a teda čo má robiť, aby sa to mohlo stať. Už aj tu môžeme vidieť ústretovosť Panny Márie. Všetko je schopná urobiť, aby sa to stalo.

Hneď dostáva odpoveď: *„Duch Svätý zostúpi na teba a moc Najvyššieho ťa zatieni. A preto aj dieťa bude sa volať svätým, bude to Boží Syn.“* Dokonca jej syn bude aj Božím Synom, nebude mať pozemského otca, ale ona počne, akoby z ničoho. Určite si myslíme, že sa Mária potešila z toho, že sa stane Božou matkou. Asi to tak aj bolo. Musíme si ale uvedomiť, že tento boží plán pre Máriu priniesol mnoho ťažkostí, ktoré my, žijúci v dnešnej dobe, si neuvedomujeme.

Po prvé, u židov otec musel prijať dieťa za svoje, a keď Mária nemala syna od muža, ako by mohol nejaký muž prijať dieťa za svoje? Kto by vôbec uveril jej príbehu, že počala z Ducha Svätého? My sami by sme neuverili žiadnej žene, ktorá by s tým prišla. A Mária to dobre vedela. Dokonca matka musela povedať, kto je

otec dieťaťa, a ak bol ten muž slobodný, musel ju prijať za svoju manželku. Ak by to žena nechcela povedať, mohla dostať trest smrti, lebo sa predpokladalo, že chráni ženatého muža a cudzoľžstvo v Izraeli bolo trestané ukameňovaním.

Po druhé, už bola zasnúbená s Jozefom, ktorého určite milovala a vážila si ho. A sklamala by ho tým, že od niekoho iného čaká dieťa. Napriek tomu, že ju Jozef dobre poznal, nemala istotu, či ju prijme. Ako aj vieme, chcel ju potajomky prepustiť, aby sa vyhol prvej možnosti – ukameňovaniu.

Neviem, či by som bol schopný vstúpiť do takej „úplnej neistoty“, do konca nie sám, ale s dieťaťom, ktoré je práve dôvodom tej neistoty. Určite by som sa pýtal, prečo sa to nemôže stať zvyčajným spôsobom? Jozef bude otcom, veď je z Dávidovho rodu. Písmo by bolo splnené. Keď Bohu nič nie je nemožné, aj tak by to mohol zariadiť. A ešte by sme mohli pokračovať dlho. Tých dôvodov povedať „nie“ na taký plán Boha je veľa. Pochopiteľných, rozumných a ozajstných dôvodov.

Ale, čo povedala Mária? **„Hľa, služobnica Pána, nech sa mi stane podľa tvojho slova.“**

Márii stačilo uistenie od anjela: „Aj Alžbeta, tvoja príbuzná, počala syna v starobe. Už je v šiestom mesiaci. A hovorili o nej, že je neplodná! Lebo Bohu nič nie je nemožné.“ – príklad jej príbuznej stačil, aby bola schopná povedať slová súhlasu. Mala takú vieru a dôveru v Boha, že sa vedela zveriť do jeho vôle. Vetu, že Bohu nič nie je nemožné nechápala len tak, že Boh je schopný urobiť všetko to, čo povedal – počať dieťa bez muža. Ale aj tak, že všetky nasledujúce ťažkosti vie využiť alebo zdolať tým, že dá človeku všetky potrebné milosti.

Toto sú prvé slová, ktoré povedala Mária, náš vzor vo viere, a sú zachytené v evanjeliách. Musíme uznať, že sú vždy aktuálne. Prvú otázku: „Ako sa to stane?“ – v zmysle: čo máme robiť, už poznáme. Máme učenie Krista a učenie Cirkvi, ktorá sa snaží pod vedením

Ducha Svätého reagovať na aktuálne problémy kresťanov. Ale tak ako Mária, ani my to nemáme ľahké a často sa stretujeme s ťažkosťami. Svet nás nechápe, nie je schopný pochopiť veľké plány Boha, prikázania, ktoré slúžia pre dobro človeka, dokonca aj celého ľudstva.

Aj my určite máme ťažkosti pri plnení Božieho plánu. Často nevieme, či to finančne zvládneme, či neutrpíme hanbu, musíme zmeniť naše predstavy o budúcnosti atď. Ale Boh nám dáva príklady aj v dnešnej dobe cez ľudí, ktorí žijú medzi nami. Jedna z nich je Jana Berettová-Mollová. Mala už tri deti a čakala štvrté. V septembri 1961, po dovŕšení druhého mesiaca tehotenstva, nastali ťažkosti. Diagnostikovali jej nádor na maternici. Bol potrebný chirurgický zákrok. Pred operáciou prosila lekára, aby zachránil život, ktorý nosí vo svojom lone a odovzdala sa Božej prozreteľnosti. Podarilo sa zachrániť život malého stvorenia. Niekoľko dní pred pôrodom bola pripravená obetovať svoj život, aby zachránila dieťa: „Ak sa treba rozhodnúť medzi mojím životom a životom môjho dieťaťa, neváhajte a zachráňte ten jeho.“ Dňa 21. apríla 1962 ráno porodila dcéru, ktorá dostala meno Jana Emanuela. Jana Beretta zomrela o týždeň neskôr, 28. apríla. Pápež Ján Pavol II. ju vyhlásil za blahoslavenú 24. apríla 1994 za prítomnosti jej detí, manžela a príbuzných a vyzdvihol ju ako hrdinský vzor matky nášho storočia. Za svätú bola vyhlásená 16. mája 2004 na námestí sv. Petra v Ríme pápežom Jánom Pavlom II.

Tak bratia a sestry, často by určite bolo oveľa pohodlnejšie a ľahšie povedať Bohu: *skúsme to inak*, alebo jednoducho: *nie*. Ale povzbudení príkladom Panny Márie a svätých a s istou, že ak nás Pán k niečomu pozýva, vždy nám dá aj silu a potrebné milosti, nebojme sa aj my vždy povedať: **Hľa, služobník–služobnica Pána, nech sa mi stane podľa tvojho slova.**